

Více než stokrát je Bibli slovo „radujte se“ v různých souvislostech, avšak jen jedenkrát tam nacházíme výzvu neradujte se: „Neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.“ (Lukáš 10,20) A jsou to právě slova Pána Ježíše Krista! Kdybychom je vytrhli ze souvislosti – ze situace, která jim dodává pravý význam, asi by nás to zarazilo. Oč zde jde?

Uvedený výraz (neradujte se) byl vysloven ve chvíli velké radosti. Pán Ježíš tehdy po okolních městečkách vyslal své učedníky, aby tam kázali evangelium a prokázali jeho moc. A oni se na vlastní oči přesvědčili o tom, že to, co slyšeli a viděli u Pána Ježíše, skutečně „funguje“. A když si po návratu navzájem sdělují, co se díky jejich činnosti dělo, radují se. A právě do této radosti učedníků zapadají Ježíšova slova o tom, že se radovat nemají.

Ve způsobu řeči Pána Ježíše se projevuje styl židovského vyjadřování. My jsme v češtině zvyklí na stupňování typu: dobrý, lepší a nejlepší. Matematicky orientovaní to dovedou napsat v číslech, kde nejprve stanoví, který stupeň bude nejlepší, a poté v této stupnici věci hodnotí. Příkladem může být hodnocení ve školním prospěchu, kde jednička je nejlepší známkou a pětka nejhorší.

Radost učedníků je veliká, avšak Ježíš upozorňuje, že existuje ještě větší, ba nejvyšší druh radosti. Tu vystihuje slovy: „Vaše jména jsou zapsána v nebesích.“ Co to znamená?

Setkal jsem se s představou, která naznačovala, že v nebi je velká a hodně tlustá kniha, do níž se skutečně zapisují jména těch, kteří Pánu Bohu důvěřují. Setkal jsem se i s méně materialistickým pojetím, které ono zapsání jmen v nebesích chápalo jako seznam těch, kteří našli to nejvzácnější směřování života – k Pánu Bohu. Slyšeli evangelium, dali se pozvat na cestu, kterou svým životem velice konkrétně vyjádřil Pán Ježíš. Jemu cele důvěřovali a následovali ho. Anglický spisovatel John Bunyan to vyjádřil po svém: „Jdou ke zlatému městu.“ A to má smysl!

Jaro Křivohlavý – Není radost jako radost

Uvedené knihy je možné zakoupit na adrese www.ikarmel.cz

Prameny, odkazy

Jeruzalémská Bible; Daniel J. Harrington – Sacra pagina; Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Marka; Angelo Scarano – www.pastorace.cz; Marek Dunda – www.biblickedilo.cz

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze
jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti.
Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

Další texty v týdnu

Po: Gn 28,10-22a; Mt 9,18-26

Út: Gn 32,23-33; Mt 9,32-38

St: Gn 41,55-57; 42,5-7a.17-24a; Mt 10,1-7

Čt: Gn 44,18-21.23b-29; 45,1-5; Mt 10,7-15

Pá: Gn 46,1-7.28-30; Mt 10,16-23

So: Př 2,1-9; Mt 19,27-29

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

5. července 2015

¹Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, ²a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. ³Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. ⁴Nenoste měšec ani mošnu ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. ⁵Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‘Pokoj tomuto domu!’ ⁶Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. ⁷V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! ⁸Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, ⁹uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‘Přiblížilo se k vám Boží království!’“ **Lk 10,1-9**

Úvod k meditaci

Potkávat lidi – nejbližší, blízké i méně známé a říct jim dobrou zprávu – to obohacuje obě strany. Ježíš nás zve, abychom sdíleli dobrou zprávu o Bohu, o člověku a o tomto světě – o Božím království v něm. Odvážně i moudře hledáme způsob, jak tuto dobrou zprávu předávat. Aby to nebylo násilnické, aby to nebylo bez vnímání jedinečnosti člověka, kterého máme před sebou.

Dnešní evangelium je v prvním kroku především příležitostí a pozváním pro mne, abych se zhluboka nadechl vůně dobré zprávy, evangelia, dobré zprávy o mně, poselství od Pána pro mě. I já se mohu nadechnout Božího pokoje, který evangelium přináší.

K tématu

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Ve službě biskupů, kněží a jáhnů Pán zpřítomňuje mocí svého Ducha a slouží církvi, živí ji vírou, nadějí a svědectvím lásky. Tato ministeria jsou tedy obrovským Pánovým darem každé křesťanské obci a celé církvi, poněvadž jsou živým znamením Jeho přítomnosti a Jeho lásky.

Vědomí, že všechno je darem, všechno je milost, pomáhá pastýři, aby nepodlehł pokušení stát se středem pozornosti a důvěřovat jenom v sebe. Jsou to pokušení samolibosti, domýšlivosti, soběstačnosti a pýchy. Běda, když si biskup, kněz či jáhen myslí, že ví všechno, že má vždy správnou odpověď na cokoli a že nikoho nepotře-

**Týden
s Božím
slovem**

1. čtení:

Iz 61,1-3a

2. čtení:

2Kor 4,1-25-7

Evangelium:

Lk 10,1-9

Srovnání:

Lk 9,1-2;

Mt 9,37-38;

Jan 4,35;

Lk 9,2-5; 2

Král 4,29;

Dt 24,15;

1 Kor 9,14;

1 Tim 5,18

buje. Naopak, vědomí, že on sám je první adresátem milosrdenství a soucitu Božího musí služebníka církve stále vést k tomu, aby byl pokorný a chápavý vůči druhým. I s vědomím, že je povolán odvážně opatrovat poklad víry (1 Tim 6,20), naslouchá lidem. Uvědomuje si totiž, že se má stále čemu učit i od těch, kteří mohou být daleko od víry a církve. Se svými spolubratry musí pak toto všechno vést k novému postoji vyznačujícím se sdílením, odpovědností a společenstvím.

Draží přátelé, neustále máme být vděční Pánu za to, že v osobě a službě biskupů, kněží a jáhnů nadále vede a formuje svoji církev a dává jí růst na cestě svatosti. Současně se máme nadále modlit, aby pastýři našich společenství mohli být živým obrazem společenství a lásky Boží.

*papež František na generální audienci
12. 11. 2014*

Můžeme se zeptat: kdo je to svědek? To je ten, kdo viděl, pamatuje a vypráví. Vidět, pamatovat a vyprávět – tato tři slovesa určují jeho identitu a poslání. Svědek je někdo, kdo viděl nějakou skutečnost objektivně, ale nikoli nezúčastněně; uviděl nějakou událost a nechal se jí strhnout. A proto si pamatuje. Nejenom tím, že dovede přesně rekonstruovat fakta, která se stala, ale také tím, že k němu tato fakta promlouvají a chápe jejich hluboký smysl. Potom svědek vypráví; nikoli chladně a odtaziťe, ale jako někdo, komu se od toho dne změnil život a vydává se všanc. Svědek je tím, kdo změnil svůj život.

Obsahem křesťanského svědectví není teorie, ideologie či složitý systém předpisů a zákazů anebo nějaký moralismus, nýbrž spásonosné poselství, konkrétní událost, ba přímo Osoba, kterou je vzkříšený Kristus, živý a jediný Spasitel všech. Mohou Jej dosvědčovat ti, kdo s Ním mají osobní zkušenost v modlitbě a v církvi prostřednictvím putování, které má svůj základ ve křtu, svoji potravu v eucharistii, svou pečeť v biřmování a svoji neustálou konverzi ve svátosti pokání. Díky tomuto putování ustavičně vedenému Božím Slovem se může každý křesťan stát svědkem vzkříšeného Ježíše. A jeho svědectví je tím věrohodnější, čím více vyznačuje ze způsobu života, který je evangelní, radostný, odvážný, mírný, mírumilovný a milosrdný. Pokud se však křesťan nechá unést pohodlností, samolibostí a egoismem, pokud se stává hluchým a slepým k tolika bratřím, kteří se ptají na „vzkříšení“, jak může komunikovat živého Ježíše, jak může komunikovat osvobozující moc živého Ježíše a Jeho nekonečný jemnocit?

Kéž nás Maria, naše Matka podpoří svojí přímluvou, abychom se mohli stát i se svými omezeními, ale s milostí víry svědky vzkříšeného Pána a přinášet lidem, které potkáme velikonoční dary radosti a pokoje.

papež František 19. 4. 2015

Draží bratři a sestry, před chvílí se v bazilice sv. Petra skončila eucharistická bohoslužba, při níž jsem vysvětil devět nových kněží římské diecéze. Děkujeme Bohu za tento dar a znamení jeho věrné a prozřetelné lásky vůči církvi! Semkněme se duchovně kolem těchto novokněží a modleme, aby plně přijali milost svátosti, která je připodobnila Ježíši Kristu, Veleknězi a Pastýři. Modleme se také, aby všichni mladí byli pozorní vůči

Božím hlasu, který niterně promlouvá k jejich srdci a volá je, aby se vzdali všeho a sloužili Jemu. To je také smysl dnešního Světového dne modliteb za povolání. Pán totiž neustále volá, ale častokrát jej neposloucháme. Jsme rozptylováni mnoha věcmi a jinými, povrchnějšími hlasy. Také máme strach naslouchat Pánovu hlasu, protože si myslíme, že by nám mohl odejmout naši svobodu. Ve skutečnosti je však každý z nás plodem lásky. Lásky rodičů, zajisté, ale hlouběji lásky Boží. Bible praví: i kdyby tě tvoje matka nechtěla, já tě chci, protože tě znám a miluji (srov. Iz 49,15). Ve chvíli, kdy si to uvědomím, se můj život změní: stává se odpovědí na tuto lásku, která je větší než jakákoli jiná láska, a plně se tak uskuteční moje svoboda.

Mladí muži, kterým jsem dnes udělil kněžské svěcení, se neliší od jiných mladých lidí, ale hluboce se jich dotkla krása Boží lásky, a nemohli na ní neodpovědět celým svým životem. Jak se setkali s Boží láskou? Potkali ji v Ježíši Kristu, v jeho evangeliu, v eucharistii a ve společenství církve. V církvi se život každého člověka objevuje jako příběh lásky. Jasně to ukazuje Písmo a dokládá svědectví svatých. Příkladem je sv. Augustin, který se ve svých Vyznáních obrací k Bohu a slovy: „Pozdě jsem si Tě zamiloval, Kráso tak dávná a přece tak nová, pozdě jsem si Tě zamiloval! Hle, Tys byl uvnitř, když já jsem byl venku, ... Tys byl se mnou, ale já jsem s Tebou nebyl. ... ale Tys volal, křičel a prorazil mou hluchotu“ (X, 27.38). Draží přátelé, modleme se za církve, za každé místní společenství, aby bylo jako zavlažená zahrada, v níž mohou růst a zrát všechna semena povolání, která Bůh rozsévá v hojnosti. Modleme se, aby tato zahrada byla kultivována všude v radosti, s níž každý vnímá, že je v různosti svého obdarování povolán. Rodiny jsou prvotním prostředím, které dýchá láskou Boží, jež dává vnitřní sílu i uprostřed životních těžkostí a zkoušek. Kdo prožívá zkušenost Boží lásky v rodině, dostává se mu nedocenitelného daru, který ve svůj čas přinese plody. Kéž nám to všechno vyprosí Blahoslavená Panna Maria, vzor svobodného a poslušného přijetí Božího volání a Matka každého povolání v církvi.

Benedikt XVI. 29. 4. 2012

Nejsme chudáci, kteří nemají tváří v tvář světu šanci. Naše jedinečná šance spočívá v konání toho, co chce Pán. A pokud prožíváme rozčarování z pýchy nad pouze vlastními schopnostmi, pak je to jen dobře.

I v naší době je žeň hojná, i dnes je mnoho hladovějících a žíznicích po živém Bohu, ale dělníků je málo!

Co tedy máš dělat? Došťouchat někoho do semináře, do řehole nebo do nějakého institutu? Chraň Bůh. Udělat něco ohromně velkého, o čem se bude psát, čím proslavíš Boha? Ale ne, ani to po tobě nikdo nechce. Bylo by to jen tvé přání a stejně skončilo rozčarováním. Copak jsi to ještě nezažil? Jestli ale chceš poslouchat to, co ti radí Pán, často s ním rozmlouvej a zůstaň mu ve všech okolnostech svého života věrný. Přijmi každý den kříž svého povolání a následuj jej. A On se tebou proslaví!

Kromě toho ale můžeme udělat také něco společně. Můžeme prosit. „Prosit Pána žně, aby poslat dělníky na svou žeň.“ Věřím, že budeme-li prosit, otevře Pán žně srdce budoucích dělníků.

Vojtěch Cikrle - Vy jste sůl země a světlo světa